

Posudek diplomové práce

Autorka: **Anna Kulhánková**, posluchačka 5. ročníku magisterského studia učitelství na KFJL PedF UK

Název práce: „*Využití aktivizujících metod v hodinách francouzského jazyka*“

Vedoucí práce: PhDr. Silva Machleidtová

Datum odevzdání: květen 2009

Anna Kulhánková ve své diplomové práci rozpracovává jedno z aktuálních a často diskutovaných témat cizojazyčného vyučování – význam a uplatnění aktivizujících metod, konkrétně při výuce francouzštiny. Pozornost zaměřuje především na metody diskusní, situační, inscenační, na didaktické hry a projektovou výuku. Uvedené metody navazují na poznatky moderních věd o člověku a originálním způsobem do učebního procesu zapojují celou osobnost žáka: jeho individualitu, přirozené vlohy a schopnosti, a to jak v intelektuální, emocionální, tak i v pohybové rovině. Pozitivně tak ovlivňují, jak autorka správně uvádí, rozvoj kreativního myšlení žáků a schopnost jejich spontánního vyjadřování v cílovém jazyce. Autorka tyto metody porovnává s výukovými metodami klasickými a představuje je jako důležitý motivační faktor, který výuku činí zajímavější, příjemnější a tím i efektivnější.

Diplomová práce Anny Kulhánkové je napsána česky, nechybí však francouzské résumé, ve kterém jsou výstižně shrnuty dosažené výsledky. O serióznosti autorčiny teoretické přípravy pak svědčí poměrně bohatá a reprezentativní bibliografie českého i francouzského původu.

Na první pohled imponuje formální přehlednost práce, která vyváženě postupuje podle osnovy naznačené v úvodu. Její následné rozpracování v kapitolách svědčí o širší autorčina záběru. Pozitivně působí zejména metodická promyšlenost práce, která neopomíná v počátku náležitě definovat základní operační pojmy a užitou terminologii. V teoretické části, kde se autorka především opírá o prostudovanou odbornou literaturu, se věnuje vymezení teoretických předpokladů zkoumaných aktivizujících metod, definuje výukové metody obecně, seznamuje s různými klasifikacemi vyučovacích metod i kritérii jejich výběru. Poukazuje na význam aktivizujících metod, a to nejen v cizojazyčném vyučování, při

osvojování klíčových kompetencí zformulovaných např. v Rámcovém vzdělávacím programu a Společném evropském referenčním rámci pro jazyky. Pozornost potom věnuje především charakteristikám vybraných aktivizujících metod, zamýšlí se nad možnostmi jejich uplatnění v konkrétní výuce, rozepisuje se o problému motivace, motivů, analyzuje i pojem aktivizace a aktivity.

Hlavní přínos diplomové práce Anny Kulhánkové však spatřuji ve druhé, prakticky zaměřené části. Autorka zde prezentuje a komentuje vlastní zkušenosti při aplikaci vybraných metod v hodinách francouzštiny a uvádí konkrétní formy aktivit, které mohou být bezprostředně použitelné ve výuce, neboť cílem její práce bylo, jak sama uvádí, vytvořit malou „aktivizující příručku“. Situaci v uplatňování aktivizujících postupů ve výuce mapuje dotazníkovým průzkumem mezi učiteli francouzštiny a v řadě ohledů dochází k zajímavým zjištěním. Doporučuji, aby se diplomantka v rámci obhajoby zaměřila na syntézu poznatků vyplývajících z jejího dotazníkového šetření a rozvedla např. otázku aktivity žáka v cizojazyčném vyučování, jaký význam je tomuto motivačnímu faktoru přisuzován různými metodickými směry, jak zapojit i slabší žáky, jaká je role učitele apod.

Závěry: Anna Kulhánková ve své diplomové práci plně prokázala schopnost koncepčního přístupu ke zkoumané látce, invenci i potřebnou odbornou erudici. Za velký přínos práce pokládám i její konkrétní využitelnost ve výuce. Předloženou diplomovou práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím jako výbornou.

V Praze dne 3. 6. 2009